د عبدالباري جهاني انتخاب او ترجمه

۲۰۱۹/۰۸/۲۰

بګاود ګیتا

(Bhagavad Gita)

بګاود ګیتا یا د خدای سرود، د هند، او په حقیقت کي د بشر، د ادبي تاریخ د تر ټولو ستر ادبي شهکار مهابهارت، چي له میلاد څخه پنځه سوه کاله مخکي منځته راغلی دی، یوه وړه برخه ده. مهابهارت، چي د ایلیاد او ادیسې، چي د اروپا تر ټولو ستر او لوی منظوم متن دی، لس چنده اوږد نظم او له څه دپاسه یو میلیون او اته سوه زره کلمو څخه جوړ دی، او یوه برخه یې په هند کي د آرین نژاد د شاهي کورنۍ د دوو رقیبو ډلو، چي د دوو ورونو اولادونه دي، د یوه عظیم جنګ داستان دی .بګاود ګیتا د همدغه عظیم جنګ په میدان کي پیل کیږي او د مهابهارت له دیرویشتم څخه تر ځلوېښتم فصل پوري په برکي نیسي .په دې جنګ کي یوې خواته کوراوا یا د کورو ډله ده چي سل ورونه دي او قهرمان یې بیشما نومیږي. بلي خواته د پانډو یا پنډاوا ډله ده چي پنځه ورونه دي او قهرمان یې بیما نومیږي او د دوی له ورور ارجونا سره، چي د نړۍ تر ټولو ښه غشي ویشتونکی دی، کریشنا د جنګي ګاډۍ د چلوونکي په رول کي ملګری دی. کریشنا په خپل نوبت، د هندوانو د یوه لوی خدای ویشنو روح په ځان کي لري او ګواکي دا جنګ د هغه له لوري رهبري کیږي .د جنګ میدان کوروشیترا، چي ځیني څېړونکي وایي همدغه پاني پټ وو، ټاکل سوی او په دواړو خواوو کي په لس هاوو زره جنګیالي، سلاکاران، ښوونکي او مشران برخه لري .

بګاود ګیتا له پیل څخه د ارجونا د سولي په انساني پیغامونو او خواستونو پیل کیږي او په پای کي د تصوف د فلسفې دونه ژور افکار په ځان کي لري چي سړی دا نه سي منلای چي دې افکارو به پر اسلامي تصوف، په تېره بیا د هند پر اسلامي تصوف باندي اغېزه نه وي کړې. عجیبه نه ده چي د مغول شاه جهان مشر زوی داراشکوه، چي پخپله یې صوفیانه افکار درلودل او پخپله یې صوفیانه شعرونه لیکلي دي، د هندو مذهب د نورو کتابونو ترڅنګ، دا کتاب په فارسي ژبه ترجمه کړ. بګاود ګیتا، په اته لسو فصلونو کي په نظم ترتیب سوی او یو لوی کتاب دی چي ما یې یوازي ځیني برخي د ترجمې لپاره انتخاب کړې دي .

د بګاود ګیتا متن، د جنګ په میدان کي هغه وخت پیل کیږي چي دواړو خواوو ته دښمن پوځونه هر ګړی حملې ته تیاری کوي. او کله چي ارجونا د جنګ په میدان کي، په خپل مقابل کي، خپل د کاکا زامن، خپل دوستان، ښوونکي او خپلوانویني نو نه غواړي چي وجنګیږي او کریشنا ته مخ ور اړوي :

«پر ما ګرانه کریشنا، د جنګ په دې میدان کي زما خپلوان دي او کله چي زه هغوی وینم نو د وجود غړي مي وریږدي او خوله مي وچه وچه کیږی»

«زه نور دلته پاته کېدلای نه سم. زما څخه خپل ځان هېر دی او ماغزه مي سرګردانه دي. زه دلته یوازي بدمرغي وینم، اې د شیطانانو وژونکې کریشنا»

«زه په دې نه پوهېږم چي په دې جنګ کي به د خپلو خپلوانو له قتلولو څخه څه ښېګڼه ترلاسه کړم. زه د دې جنګ لپاره نه زړه کولای سم او نه یې په نتیجه کي برې، پاچهي او خوشالۍ غواړم»

«او کریشنا !کله چي ټول هغه کسان چي زه د هغوی لپاره د خوښیو آرزو کوم، دلته زما سره وجنګیږي نو د خوښۍ او ژوند معنا به څه وي؟ او کریشنا کله چي زما ښوونکي، پلرونه، زامن، نیکونه، ماماګان، خسر، لمسیان، اخښیان او نور خپلوان زما سره جنګ ته تیار وي او غواړي چي په دې جنګ کي خپل مالونه او سرونه قرباني کړي نو زه باید ولي د هغوی د قتلولو آرزو ولرم حتی که زه دوی مړه نه کړم او په عوض کي دوی ما مړ کړي؟ اې د ټولو ژوندیو هستیو ساتونکې !یوازي دا دنیا خو پرېږده، حتی که د دریو نړیو پاچهي را بخښې زه د هغوی سره جنګ ته تیار نه یم. زه به د ډراتارشترا د زامنو د وژلو څخه څه خوښي تر لاسه کړم؟»

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکني د ليکنيزې بڼي پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ

«که موږ دغه متجاوزین قتل کړو، د نړۍ مخ به ګناهونه ونیسي. نو دا لازمه نه ده چي موږ د دراتارشترا زامن او خپل دوستان ووژنو. ای د خوشبختۍ د الهي مېره کریشنا! موږ به له دې فتحې څخه څه ترلاسه کړو او کله چي مو خپل دوستان او خپلوان قتل کړي وي نو بیا به د خوښۍ مفهوم څه وي؟»
«که څه هم چي د دې کسانو زړونه حرص لاندي کړي دي او د خپلي کورنۍ د غړو او دوستانو په وژلو کې ړی نه وهي نو موږ ولي، چي د خپلي کورنۍ تباهي جنایت راته ښکاري، په دغه ګناه کې ځانونه شریک کړو او خلک قتل کړو»
ارجونا د دوهم فصل په پنځم، شپږم او اووم سرود کې وایي :
«تر دې چي د لویو کسانو، چي زما ښوونکي دي، د وژلو په بیه ژوند وکړم نو تر دې خو ګدایي ښه ده. دوی که حتی د مادي ګټو د ترلاسه کولو لپاره ملا تړلي ده بیا هم لوی انسانان دي. که دوی قتل سي نو هر څه چي موږ په لاس راوړو هغه به په وینو رنګ وي»
«موږ په دې هم نه پوهېږو چي بری بهتر دی او که د دوی په لاس فتح کېدل ښه دي. که موږ د درترارشترا زامن قتل کړو موږ ته به په ژوند کې څه راپاته سي. خو دوی دا دی د جنګ په میدان کې راته ولاړ دي»
«زما څخه لاره ورکه ده زه نه پوهېږم چي څه وکړم. ما د خپلي کمزورۍ له امله ټول عقل او حواس له لاسه ورکړي دي. زه اوس ستا څخه غوښتنه کوم، راته ووایه چي اوس زما لپاره تر ټولو ښه لاره کومه یوه ده. زه ستا مرید یم او خپل روح مي تاته درتسلیم کړی دی. لطفا هدایت راته وکړه»
لوی ذات ورته وویل« ته د پوهانو په څېر خبري کوې، مګر په داسې څه دې زړه غمګین دی چي د خپګان ارزښت نه لري. څوک چي هوښیاران دي هغوی نه پر ژوندو او نه پر مړو افسوس کوي»
«داسي زمانه هیڅ وخت نه وه چي زه موجود نه وم، نه ته، نه دا ټول پاچاهان موجود ول او نه به په آینده کي زموږ څخه یو هم نېستي سي»
«مجسم روح، پرله پسې په وجود کې، له هلکتوب څخه، تر ځوانۍ پوري او تر زړېدلو پوري ګرځي. دغه ډول روح، د مرګ په وخت کې، بل وجود ته انتقالیږي. څوک چي هوښیار وي هغه له دغه تغییر څخه نه بیرېږي»
«هغه وجود چي د نه تباه کېدونکي او دایمي روح لپاره جوړ سوی دی هغه حتما تباه کیږي او عمر یې پخپله پای ته رسیږي. ځکه نو زه تاته وایم چي وجنګېږه»
«د روح لپاره، هیڅ وخت، نه زېږېدل سته او نه مرګ ورته راځي. روح نه پیدا سوی دی، نه اوس پیداکیږي او نه به وروسته پیدا سي. روح هیڅ وخت نه دی زېږېدلی. هغه همېشه او تل دی. هغه هر وخت دایمي او ابدي دی. کله چي وجود قتل سي نو روح نه قتل کیږي»
«لکه یو څوک چي نوي جامي اغوندي او زړې باسي. روح هم زوړ او بې ضرورته بدن پرېږدي او نوی مادي وجود انتخابوي»
«څوک چي وزېږي هغه حتما مري او پسله مرګه حتما بیرته ژوندی کیږي. ځکه نو ته باید له هغي وظیفي څخه چي تاته درسپارل سوې ده مخ وانه ړوې. ته باید افسوس او ویر ونه کړې»
«ته باید، د یوه کشاتریا په حیث، خپله وظیفه وپېژنې، ته باید په دې پوه سې چي ستا لپاره د مذهبي اصولو په خاطر تر جنګېدلو بهتره وظیفه نسته. نو ته باید په دې کې هیڅ ړی ونه وهې او هیڅ ډول ځنډ ونه کړې»
«که ته د خپلي مذهبي وظیفي او مسوولیت په خاطر ونه جنګېږې نو ته به په وظیفه کې د غفلت په ګناه ونیول سې او د یوه جنګیالي په حیث به دې شهرت خراب سي»
«لوی جنرالان به ، چي ستا د نامه او شهرت درناوی کوي، داسې ګومان وکړي چي تا له ویري د جنګ میدان پرېښود او بیا به نو تا په سپکه یادوي»
«ای ارجونا! ته به یا د جنګ په میدان کې وژل کیږې او اسماني ژوند به دې په برخه سي او یا به فتح کوې او د ځمکې پاچهي به د درسیږي. نو پورته سه او جنګ ته تیاری وکړه »
«ته حق لرې چي خپله وظیفه سرته ورسوې؛ مګر د خپل عمل د ثمر اخیستلو حق نه لرې. هیڅ وخت فکر ونه کړې چي پېښه ستا د عمل نتیجه ده او هیڅ وخت په درسپارل سوې وظیفه کې زړه نا زړه نه سې»
د شپږم فصل په لومړي متن کي ارجونا ته وایي« هغه څوک چي د خپل عبادت او کار د ثمر په غم کې نه وي او هغه څوک چي خدمت خپله وظیفه او وجیبه بولي او د ژوند له نعمتونو څخه لاس پرسر سوی وي هغه حقیقي ذاکر دی نه هغه څوک چي هیڅ اور نه لګوي او هیڅ عبادت نه کوي»
«ته باید وپوهېږې چي د دنیا ترک وهلو ته یوګا یا له سترذات سره یو ځای کېدلو ته ویل کیږي. ځکه چي تر څو یو څوک د دنیا له ټولو نعمتونو څخه لاس پرسر نه سي هغه ریښتونی جوګي کېدلای نه سي»
«یو څوک چي نفس وپېژني هغه یوګي یا صوفي بلل کیږي. دغه راز یو څوک له مادي نړۍ څخه بهر اوسیږي او پر ځان باندي بشپړ کنټرول لري. هغه ډبرې، شګې او طلا ته په یوه نظر ګوري»

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولئ

لارډ کریشنا د همدغه شپږم فصل په لسم متن کي وايي« يو عارف بايد هر وخت خپل وجود، مغز او خودي له خپل ستر خالق سره مشغول وساتي. هغه بايد په جلا او ګوښه ځای کي واوسيږي او هر وخت خپل ماغزه کنټرول کړي. هغه بايد له ټولو خواهشاتو او د شته منيو د ښتن کېدلو له آرزو څخه بېغمه وي»

لارډ کریشنا له شلم څخه تر ديرويشتم متن پوري، ارجوناته وايي« د کمال په مرحله کي چي جذبه يا سمادي بلله کيږي، سړی بايد، د يوګا په کولو سره، خپل ذهن، په بشپړه توګه، له مادي فعاليتونو څخه را وګرځوي. د سړي کمال يا سمادي هغه وخت معلوميږي چي خپل نفس په پاک او خالص ذهن کي وليدلای سي او په خپل دننه کي د خوښۍ احساس وکړي. کله چي څوک دغه مقام ته ورسيږي نو هيڅ وخت له حق څخه نه جلا کيږي.او کله چي دې ځای ته ورسيږي نو فکر نه کوي چي تر دې به هم لويه لاسته راوړنه موجوده وي. کله چي يو سړی دغه مقام ته ورسيږي بيا چي هر څونه خواری او زحمتونه ورباندي راسي اراده يې تغيير نه کوي .دا نو له ټولو هغو بدمرغيو څخه چي له مادي نړۍ سره د تماس او پيوند څخه منځته راځي ريښتونې ازادي ده»

کریشنا په ځلېرويشتم متن کي وايي « يو څوک بايد تل زما په ذکر يوګا مشغول وي اړو دغه لاره يې په بشپړه ايمانداري نيولې اوتعقيب کړې وي او له دې لاري څخه پر بله مخ وانه ړوي. هغه څوک چي، پرته له هيڅ استثنی، د دنيا له ټولو خواهشاتو او آرزوګانو څخه تېر سي او د خپل مغز او ذهن په واسطه خپل ټول حواس له هري خوا را وګرځوي »

په اووه ويشتم متن کي وايی « هغه جوګي چي ذهن يې يوازي زما سره مشغول وي هغه حقيقتاً د عالم بالا د خوښيو تر ټولو لوړ کمال ته رسيږي. هغه تر جسماني غوښتنو لوړ وي. هغه پوهيږي چي په ځان کي يې د سترذات صفتونه پيدا کړي دي او ځکه نو د مخکنيو عملونو په مقابل کي له هر ډول عکس العمل ښکاره کولو څخه خلاص وي»

«حقيقي جوګي ما په ټولو موجوداتو کيويني او دغه راز ټول موجودات په ما کي ويني. په حقيقت کي، هغه څوک چي خپل نفس يې پيژندلی وي ما په هر ځای کي د سترذات په څېر ويني»

«هغه څوک چي ما په هر ځای کي ويني او هر څه په ما کي ويني هغه ما هيڅکله نه ورک کوي او نه يې زه هيڅکله ورک کوم»

«هغه جوګي چي د ستر روح په عبادت مشغول وي هغه پوهيږي چي زه او سترروح يو وجود يو. هغه جوګي تل او په هر حالت کي په ما کي اوسي»

په شپږدېرشم متن کي وايي « داسي څوک چي ذهن يې يوازي زما خواته متمرکز کړی نه وي، د هغه لپاره د نفس پيژندل ګران کار دی. مګر هغه څوک چي خپل ذهن او ماغزه يې کنټرول کړي وي او په مناسبو طريقو تلاښ او کوښښ کوي، هغوی حتما مطلب ته رسيږي»

په اووه دېرشم متن کي ارجونا پوښتنه کوي « او کریشنا! د هغه ناکام سالک سرنوشت به څه وي چي، په لومړي سر کي، په ايمانداری، د نفس پيژندني لاره واخلي مګر وروسته يې ذهن په دنيايي غوښتنو د مصورفيت له امله له خپلي لاري منحرف سي او ځکه نو ستا د پيژندني په لاره کي پاته راسي؟ »

«اې غښتلې کریشنا! آيا دغه راز يو څوک ، چي د سلوک په لاره کي يې دنيايی غوښتني له لاري واړوي نو هغه له روحاني او دنيايی ښېګڼو څخه نه بې برخي کيږي؟ او د وريځي د يوې ټوټې په څېر د اسمان په لويه لمن کي نه ورکيږي چي وروسته يې نو په هيڅ سيمه کي د وجود درک نه وي؟»

«ستر ذات په جواب کي ورته وويل اې د پريتا زويه! هغه سالک چي يو ځل زما پر لاره روان سي او زما په ذکر لګيا سي هغه نه په دې دنيا او نه په روحاني دنيا کي تباه کيږي. څوک چي يو ځل نېکۍ ته مخه کړي، پر هغه باندي شر غلبه نه کوي»

«هغه جوګي يا سالک چي کلونه کلونه د پرهېزګارانو په منځ کي ژوند وکړي هغه (پسله مرګه) بيرته د نېکانو په کورنۍ کي دينا ته راځي او يا په يوه شته منه کورنۍ کي زيږي»

«خدای د خپلو سالکانو خواريو او زحمتکښيو ته ګوري او، که په نوي ژوند کي وغواړي او يا ونه غواړي، په دوهم ژوند کي يې د هغوی د پخواني ژوند په ادامه د جوګيانو او سالکانو لاري ته سموي. يو سالک چي يو ځل پر لاره برابر سو بيا به نو د تل لپاره د زهد له اصولو څخه انحراف نه کوي»

«او کله چي يو جوګي يا سالک په اخلاص سره په خپله لاره کي د نور پرمختګ لپاره هلي ځلي پيل کړي نو هغه له ټولو چټليو څخه پاکيږي او له څو ځله مړيني او بيا زيږېدلو څخه وروسته بالاخره خپل کمال ته رسيږي او خپل هغه اعلی هدف ته چي خپل ژوند يې ورته وقف کړی وو رسيږي»

او د همدغه شپږم فصل په اووه څلوېښتم متن کي لارډ کریشنا ارجونا ته وايي« او په ټولو جوګيانو کي هغه يو چي پر ما باندي ټينګه عقيده لري او تل په ما کي اوسي او تل له ځان سره زما په باب فکر کوي؛ هغه په يوګا کي زما سره تر نورو ټولو وصل وي او هغه تر نورو ټولو لوړ دی»

لارډ کریشنا د اووم فصل په شپږم متن کي وايی «چي ټول مخلوقات زما د ذات د مادي او معنوي وجود په دوو اړخونو کي شامل دي. د مادي او معنوي نړۍ ټول موجودات په دې پوهيږي چي زه د هستۍ د پيل او ختم سرچينه يم »

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولـئ

«اې د شته منیو فتح کونکي! تر ستر حقیقت نسته. هر څه زما په وجود پوري داسي تړلي دي لکه مرغلري په لاړ کي»
په اتم متن کي وايي « اې ارجونا زه د اوبو خوند یم، زه د لمر اوسپوږمی نور یم، زه په ویدي منترونو کي د (اوم) توری یم. زه په هوا کي آواز یم او د انسان توان او طاقت یم »
«زه د ځمکي ذاتي او اصلي عطر یم. زه د اور تودوخه یم. زه د ټولو ژوندیو موجوداتو ژوند یم او زه د ټولو مرتاضانو توبه یم »
په دوولسم متن کي وايي « پوه سه چي د وجود ټول حالتونه، که ښه والی دی، که هیجانات دي، که ناپوهي ده ټول زما د ارادې ښکارندوی دي. زه هر چېرته یم مګر زه مستقل یم. زه د مادي طبیعت له تغییراتو سره تړلی نه یم او په مقابل کي هغوی ټول په ما کي دي»
په پنځه ویشتم متن کي وايي « احمقانو او بې عقلانو ته هیڅکله ځان نه ښیم. زه له هغوی څخه ځان په خپله قوه پټوم. او ځکه نو دوی نه پوهیږي چي زه له هیڅا زیږېدلی نه یم او له خطا څخه مصوون یم»
«اې ارجونا! زه د سترخالق په حیث، په هر څه چي په پخوا کي پېښ سوی دي خبر یم. څه چي اوس پېښیږي او څه چي له دې وروسته به پېښیږي ماته را معلوم دي. زه دغه راز په ټولو ژوندیو موجوداتو پوهېږم مګر ما هیڅوک نه پېژني»
د اتم فصل په نهم متن کي وايي « سری باید د هغه سترذات ذکر وکړي، چي په هر څه خبر دی، هغه چي تر ټولو قدیم دی، هغه چي ټول کاینات یې په کنټرول کي دي، که څه واړه دي او که څه تر ټولو شیانو واړه دي. هغه چي د هر څه ساتندوی دی او هغه چي د مادي درک او پوهېدلو تر قدرت وتلی دی او هر وخت موجود دی. هغه چي د لمر په څېر روښانه دی او تر دې مادي جهان لوړ دی »
د نهم فصل په پنځم متن کي وايي « او سره له هغه چي ټول مخلوقات زما په وجود کي نه دي. مګر زما ذاتي او سِری قوت وګوره چي سره له هغه چي ټول موجودات ساتمه او سره له هغه چي په هر ځای کي موجود یم؛ زه د دې کایناتو برخه نه یم ځکه چي زه پخپله د دې کایناتو خالق یم»
په اووه لسم متن کي وايي « زه د کایناتو پلار او مور یم، حامي یم او لوي پاچا یم. زه د معرفت هدف او غایه یم. زه پاکوونکی او د) اوم (توری یم. زه دغه راز ریګویدا، سماویدا او یجور ویدا یم»
«زه هدف یم، زه ساتونکی او حامي یم، زه څښتن یم، شاهد یم، پناه ګاه یم او تر ټولو عزیز ملګری یم. زه هم خالق او هم له منځه وړونکی او تباه کونکی یم. زه د هر څه بنسټ یم، د آرام ځای او دایمي زېږی او اصل یم »
«اې ارجونا! زه د تودوخي سرچینه یم او دا زه یم چي باران هم راګرځوم او هم یې اوروم .زه بقا یم او زه دغه راز د مرګ مظهر هم یم. روح او ماده دواړه په ما کي اوسي »
د لسم فصل په دوهم متن کي وايي « نه نیمه خدایان او نه پوهان او حکیمان زما په مبداء او قدرت خبر دي ځکه چي زه هم د نیمه خدایانو او هم د حکیمانو خالق یم»
په دریم متن کي وايي « هغه چي ما پېژني چي له هیڅا زیږېدلی نه یم، چي خلقت ته مي ابتدا نسته او د ټولو جهانونو ستر بادار یم. هغه به داسي انسان وي چي هیڅکله نه تېروزي او له ټولو ګناهونو به پاک وي »
په څلورم او پنځم متن کي وايي « هوښیاري، علم، له شک او ګومان او له انحراف څخه آزادي، عفو، ریښتینتوب، د خواهشاتو کنټرول، د مغز کنټرول، خوښي او خواشیني، زیږېدل، مړینه، ویره، عدم تشدد او سوله، مساوات، رضاییت، ریاضت، صدقې او خیراتونه، ښه شهرت او بدنامي، او د ژوندیو موجوداتو دا ټول راز راز کیفیتونه ما او یوازي ما پیدا کړي دي»
په شپږم متن کي وايي « اووه لوی حکیمان او له هغو څخه مخکي څلور لوی حکیمان او د بشر پلرونه (مانو) ما پیدا کړي دي او زما د ذهن او دماغ محصول دي او په بېلو بېلو سیارو کي ټول ژوند کونکي له ما څخه نشأت کوي»
«هغه څوک چي زما په قوت او سِری او صوفیانه قدرت ریښتوني عقیده ولري او زما په خالص عبادت او خدمت لګیا وي نو په دې کي هیڅ شک نه لري»
«زه د ټولو معنوي او مادي جهانونو سرچینه یم. ټول شیان له ما څخه راځي. هغه هوښیار کسان چي په دې حقیقت په بشپړه توګه پوه وي هغوی زما په خدمت لګیا وي او د زړه له اخلاصه زما عبادت کوي»
ارجونا وویل« ته تر ټولو لوی خدای یې. ته د آرام وروستنی ځای او پناه ګاه یې. ته تر ټولو خالص او مطلق حقیقت یې. ته دایمي یې، د عقل تر جهان بهر یې، اصلي ذات یې، له هیڅا زیږېدلی نه یې او تر ټولو ستر یې. ټول لوی حکیمان او پوهان لکه نارادا، اسیتا، ډیوالا او ویاسا ستا په باره کي دا حقیقت مني او اوس دغه حقیقت دی چي ته یې ماته اعلانوې»
نولسم متن وايي« بلې زه به د خپل قدرت او عظمت په باب یوازي هغه څه درته بیان کړم چي ډېر مهم او څرګند دي. اې ارجونا! زما قدرت او قوت بې سرحده دی»
په شلم متن کي وايي « اې ارجونا! زه ستر روح یم او د ټولو ژوندیو موجوداتو په زړونو کي اوسم. زه د ټولو موجوداتو پیل، مابین او انجام یم »

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

ارجونا، د لارډ کريشنا څخه د خپلو سوالونو په ترڅ کي، وغوښتل چي خپل ځان په اصلي بڼه ورته وښيي. لارډ کريشنا د ده غوښتنه ومنله او دايي ورته وويل چي نه ته او نه بل څوک ما په عادي سترګو ليدلای سي. زه به تاته خدايي سترګي درکړم او ته به زما له اسرارو ډک قدرت ووينې. ستر ذات، له دې خبري سره، خپله اصلي بڼه ارجونا ته وښودله. د يوولسم فصل يوولسم متن وايي :

«ارجونا په هغه جسم کي چي دنيا يې ټوله ونيوله، نا محدود شمېر خولې، نامحدودي سترګي، بې اندازې عجيب او غريب تصويرونه وليدل. د سترذات شکل په ډېرو زياتو اسماني زېوراتو رنګين سوی وو او بې شمېره خدايي وسلې ورسره وې. اسماني کمربندونه او جامې يې اغوستي وې او له بدن څخه يې بې شمېره خدايي عطر پورته کېدل. ټول عجيب وو، ځلېدی او بې انتهې وو»

«که په سل هاوو زره لمرونه، په يوه ځل په اسمان کي، راپورته سوي وای رڼا او ځلا به يې بڼايي د ستر ذات ځلا ته نه پاتېدلای»

«ارجونا ولړزېدی او له وېري او دهشت څخه يې د وجود وېښتان شخ سول. ارجونا خپل د تعظيم سر ورته کښته کړ. لاسونه يې پر سينه کښېښودل او د ستر ذات په ستايلو يې پيل وکړ»

«اې د کايناتو څښتنه او پر ټوله کايناتو غوړېدلي! زه ستا په وجود کي بې شمېره لاسونه، بې شمېره خولې او سترګي وينم چي هري خواته غځېدلي او تللي دي او اندازه يې نه لګيږي. زه په تا کي نه آخر، نه مابين او نه پيل وينم»

«ته لومړنی ستر او عمده هدف يې. ته د ټولو کايناتو وروستنی ارامګاه يې. ته د ختمېدلو او سترتيا نه يې او ته تر ټولو قديم يې. ته د دايمي مذهب ساتونکی يې. ته هغه سترخدای يې او دغه زما عقيده ده»

«ته نه پيل، نه مابين او نه آخر لرې. ستا عظمت ناپايه دی. ته بې شمېره لاسونه لرې او لمر او سپوږمی ستا سترګي دي. زه وينم چي له خولې دي سره اوروونه را وزي. او په خپلو شغلو سره دا ټول کاينات سوځولای سې »

«که څه هم چي ته يو يې؛ خو په اسمان، سيارا‌تو او د هغوی ترمنځ سيمه کي غځېدلی يې. اې سترذاته! کله چي په سياراتو او نړی کي ستا دغه شکل څرګند سي نو پر ټولو به له حيرته زلزله پرېوزي»

«اې پر ټولو کايناتو غوړېدلي ويشنو! زه چي ستا دې ځلېدونکو شکلونو ته ګورم چي تر اسمانه رسيږي، ستا بې شمېره خولو او ځلېدونکو سترګو ته ګورم، له وهمه مې ټول وجود او ماغزه له کنټرول وزي. زه نور خپل ځان او ماغزه کنټرولولای نه سم»

د يوولسم فصل دودېرشم متن وايي: « ستر ذات ارجونا ته وويل زه د جهانونو لوی تباه کونکی يم او راغلی يم چي ټول انسانان تباه کړم. يوازې تاسي پنډاوا پرېږدم. په دواړو خواوو کي ټول ولاړ عسکر وژنم»

«نو ولاړ سه! جنګ ته تياری ونيسه او بری وګټه. خپل دښمنان فتح کړه او د يوې سمسوري پاچهی مزه واخله. دا کسان ما د وخته وژلي دي او ته اې ساواساچي! په دې جنګ کي فقط يوه وسيله يې»

«ډرونا، بيشما، جايادرا‌تا، کرنا او نور ستر جنګيالي ما له وخته تباه کړي دي. بس وخوځېږه او قتل يې کړه او هيڅ ری مه وهه. بس هسي وجنګېږه او ته به خپل غليمان په جنګ کي مات کړې»

وروسته له هغه چي ارجونا د ستر ذات د قدرت او عظمت ستاينه کوي نو د همدې فصل په نهه دېرشم متن کي کريشنا ته وايي « ته هوا يې، ته د ټولو کايناتو تر ټولو ستر کنټرولونکی يې. ته اوبه يې، ته سپوږمی يې، ته برهما يې، ته لومړنی ژوندی موجود يې او ته د ټولو تر ټولو ستر پلار يې. زه ځکه تاته زر ځله د تسليم سرټيټوم او بيا او بيا سردرته ټيټوم»

د همدغه فصل په اته څلوېښتم متن کي ستر ذات ارجونا ته وايي« اې د کورو د جنګياليو بهترينه! زه په خپل دغه شکل تر اوسه پوري چا نه وم ليدلی. ځکه چي نه د ويدا په لوستلو، نه په قربانيو، نه په صدقو او خيراتونو، نه په نېکو عملونو او نه په سختو رياضتونو او توبو ايستلو ما څوک په مادي نړی کي په خپل شکل ليدلای سي»

په پنځه پنځوسم متن کي وايي « پر ما ګرانه ارجونا! هغه څوک چي د زړه له اخلاصه زما خدمت کوي او د هر خدمت او بندګی په بدل کي يې پاداش او انعام په نظر کي نيولی نه وي. هغه څوک چي زه يې د خپل ټول ژوند هدف ګرځولی يم او د ټولو ژونديو شيانو دوست او ملګری وي هغه يقيناً چي ماته راځي »

د دوولسم فصل په شپږم او اووم متن کي وايي « هغه کسان چي زما بندګي کوي او ټول کارونه يې زما لپاره پرې ايښي وي او ټول ژوند يې ماته داسي وقف کړی وي چي هيڅ خواته انحراف نه کوي. ټول عمر زما په ذکر لګيا وي او ټوله توجه يې زما خواته اړولي وي. اې د پريتا زويه! زه هغوی د مرګ او زېږېدلو له لوی سمندر څخه ژغورم « »فقط ټوله توجه دي زما خواته واړوه. ټول فکر او ذکر دي د ستر ذات خواته متوجه کړه او ټول عقل دي ماته وقف کړه. ته به هر وخت بېله شکه په ما کي ژوند کوی»

په شپاړسم متن کي وايي« هغوی چي د عادي ژوند هره شيبه يې ماته ځانونه وقف کړي وي، پاک خلک وي، ماهر وي په درد او غم کي ری ونه وهي او د عبادت په بدل کي د انعام په فکر کي نه وي هغه ماته ډېر ګران دي»

«څوک چي نه خوښي او نه غم کوي. څوک چي نه په څه خواشيني کيږي او نه يې په زړه کي تمه او غوښتني وي او څوک چي زما لپاره مبارک او نامبارک شيان ټول ترک وهي دغه کسان ته ماته ډېر ګران دي»

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

د دیارلسم فصل شپاړسم متن وایي« ستر حقیت د ټولو ژوندیو موجوداتو، د متحرکو او ساکنو موجوداتو دباندي او دننه هستیږي. ځکه چي د هغه وجود دونه ظریف دی چي په سترګو نه لیده کیږي او په عقل یې درک کول اسانه کار نه دی. هغه له موجوداتو څخه ډېر لیري دی او په همدغه حال کي ټولو ته ډېر ورنیژدې دی»
اته لسم متن وایي« هغه د ټولو نوراني شیانو نور دی. هغه د مادي نړۍ له تاریکی ها خواته دی او نا پیدا دی. هغه معرفت دی، د معرفت منبع ده او د معرفت هدف دی. هغه د ټولو په زړونو کي ځای لري»
پنځه ویشتم متن وایي« ځیني کسان عالي روح یا سترذات د ذکر له لاري په خپلو ځانونو کي پیدا کوي، ځیني یې د علم او معرفت له لاري پیدا کوي او ځیني یې د هغو عبادتونو د لاري پیدا کوي چي په زړونو کي یې د پاداش او بدل آرزو نه وي»
د پنځه لسم فصل په پنځم متن کي وایي« هغه کسان چي د دنیا د اعتبار او شهرت په غم کي نه وي، خپله سمه لاره ورته معلومه وي او د بدانو له صحبته یې ځان ژغورلی وي. هغوی چي ابدیت پیژني او له مادي او شهواني غوښتنو سره یې پرېکړون کړی وي. هغه چي د خوښیو او غمونو په وخت کي لاره ورکه نه کړي. هغوی چي پوهیږي چي څرنګه سترذات ته ځانونه تسلیم کړي، هغوی دایمي پاچهی ته ورتللای سي»
«زما ستر کور نه په لمر او نه په سپوږمی روښانه دی .نه اور او نه برېښنا ته ضرورت لري. هغوی چي دې کور ته ځانونه ورسوي بیرته مادي نړۍ ته نه ګرځي»
د اووه لسم فصل پنځم متن وایي« هغوی چي داسي سخت ریاضتونه کوي او داسي توبې باسي چي په مقدسو متونو کي نه دي راغلي او توصیه سوي او ریاضتونه د خپل شخصي غرور او خودخواهی لپاره کوي او هر وخت د شهرت او دولت غم ورسره وي. دا احمقان دي؛ هم خپل ځانته شکنجي ورکوي او هم په خپل وجود کي دننه عالي روح په عذابوي. دوی ته باید دېوان او شیطانان وویل سي»
څوارلسم متن وایي« د وجود ریاضت د ستر ذات عبادت، د برهمنانو، روحانیونو، د مور او پلار خدمت، پاکي، سادګي، تجرد او په سوله کي ژوند دی»
د اته لسم فصل پنځه پنځوسم متن وایي« یو سړی ما لکه څرنګه چي یم، د خالق د ستر ذات په صفت یوازي د طاعت او عبادت له لاري پېژندلای سي. او کله چي یو څوک ما د دغه راز طاعت او عبادت له لاري په بشپړه توګه وپیژني نو هغه کولای سي چي د خدای پاچهی ته ور ننوزي»
«یو څوک چي په اخلاص زما عبادت کوي، که څه هم چي د دنیا په نور کاروبار به لګیا وي خو زما تر حفاظت لاندي، زما په مرسته هغه ځای ته رسیږي چي هلته مرګ نسته او ژوند دایمي دی»
شپږشپېتم متن وایي « ټول مذهبونه پرېږده او فقط ماته ځان تسلیم کړه. زه به دې له ټولو ګناهونو څخه خلاص کړم. مه وېرېږه»
«دا پټ علم باید هیڅ وخت هغو کسانو ته بیان نه کړې چي ریاضت نه کوي، طاعت او بندګي نه کوي او یا په بدو او منحرفو چارو لګیا وي او نه به یې هغو کسانو ته بیانوې چي زما سره ضدیت او کینه لري»
اته اویا یم او وروستی متن وایي« هر چیري چي د ټولو صوفیانو بادار کریشنا دی، او چیري چي د نړۍ تر ټولو غښتلی غشي ویشتونکی ارجونا وي نو هلته به یقینا قوت او پرېماني وي، بری به وي، فوق العاده قوت او نېکی به وي. دا زما عقیده ده»

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ